

Grund ikke kunne komme ind i en Sygekasse igen, eller at de ere blevne syge, maaske have faaet en kronisk Sygdom, som det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) for nylig omtalte, og af den Grund ikke kunne komme ind i en Sygekasse. Det er Forhold, som i meget stor Udstrækning finde Sted, og som forhaabentlig den højtærede Indenrigsminister vil erkende ere til Stede, men saa er man virkelig ikke berettiget til i al Almindelighed at sige, at det er Tordenskjolds Soldater, som gaa igen, dels som udmeldte og dels som indmeldte.

Saa omtalte den højtærede Indenrigsminister ogsaa Sygekassernes økonomiske Forhold, og jeg skal tillade mig at anføre, at jeg i mine Udtalelser i forrige Rigsdagssamling jo netop omtalte dette Spørgsmaal. Det viser sig, at Sygekassernes økonomiske Forhold ere i en stadig Tilbagegang. Jeg skal i saa Henseende meddele, at i Sygekasseinspektørens Indberetning for 1907 — jeg har ikke haft Indberetningen fra 1908 til Raadighed — oplyses det, at Formuen, beregnet pr. Medlem — og det er paa den Maade, man maa beregne en Sygekasses Formuesomstændigheder, ikke efter den absolutte Kassebeholdning —, har været i stadig Tilbagegang siden 1898. Det oplyses endvidere, at af 338 Sygekasser er der ca. en Fjerdedel, der har haft en absolut Tilbagegang i Formue til et Beløb af ca. 75,000 Kr. Det Procentantal af Sygekasserne, som har haft Formuetilbagegang, var større i 1907 end i de fleste tidligere Aar. Man ser altsaa ved at læse Indberetningerne fra Sygekasseinspektøren stadig fremtrædende økonomiske Vanskeligheder for Sygekasserne. Det viser, i hvor høj Grad Sygekasserne have Vanskeligheder at kæmpe med, og at der nødvendigvis maa ske Forandring i saa Henseende. Det Standpunkt, vi da anse for det rigtige, er det, som Sygekasserne selv have taget i den Adresse, de indgav i 1888: Lad Sygekasserne blive fri for at yde de direkte Helbredelsesmidler, og lad dem saa sørge for den pekuniære Understøttelse, thi da ville Sygekasserne kunne arbejde under langt gunstigere Forhold end nu, samtidig med at man sikrer alle ubemidlede syge, hvad der er mest nødvendigt for dem, hvad Samfundet aldrig nogen Sinde bør nægte dem, og hvis Ydelse aldrig nogen Sinde burde komme de paagældende til Skade paa deres Navn og Rygte og Rettigheder derved, at det betragtes som Fattighjælp. Det er det,

vort Forslag tager Sigte paa, og det er i Overensstemmelse med Sygekassernes Betragtningssmaade, som er udtalt i den omtalte Adresse.

Den højtærede Indenrigsminister omtalte ogsaa Vanskeligheden med Hensyn til de stigende Lægelønninger og meddelte her, at han havde været nødt til ovre i Aarhus Amt at gribe ind i Forholdet mellem Sygekasserne og Lægerne. Nu er jeg stærkt i Tvivl om, hvorvidt den Maade, hvorpaa den højtærede Minister har grebet ind, i Virkeligheden er til Gavn for Sygekassernes Medlemmer, og det er det, det kommer an paa. Ganske vist ville Sygekasserne som saadanne antagelig nok faa en Lettelse, naar de blive fri for denne Udgift til Læger, men, naar Sygekassemedlemmerne ere henviste til at søge Lægehjælp paa samme Maade som Folk, der ikke ere Medlemmer af Sygekasser, nemlig ved at henvende sig til den enkelte Læge, der naturligvis skal have sin Betaling, som de enkelte Medlemmer selv skulle udrede, saa turde det være, at denne Ordning aldeles ikke vil være til økonomisk Gavn for Sygekassemedlemmerne. Det kan jeg dog ikke udtale mig om, da jeg ikke nærmere kender den Ordning, som den højtærede Minister har indført i Aarhus Amt. Jeg skal gøre mig den Umage at undersøge den nærmere og komme til Klarhed over, hvad der her foreligger, men jeg har ikke det Syn paa Sagen, at den er til økonomisk Gavn for Sygekasserne. Hvor højt eller lavt Kontingentet er, synes jeg ikke i og for sig kommer Sagen ved, thi det, det kommer an paa, er, om man har Indtægter, saa at man overhovedet er i Stand til at betale noget som helst. Af de Oplysninger, som det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) nu fremkom med, vil man se, at mange Tusinde Mennesker end ikke ere i Stand til at skaffe sig det daglige Brød, det nødvendigeste til Livets Ophold. Men saa hjælper det ikke, man siger: Det er ikke store Sager, der forlanges i Kontingent til en Sygekasse, thi naar de slet intet have, naar de daglig lide Mangel paa det nødvendigeste, hvor skulle de saa tage Pengene fra til dette Kontingent, som man siger er saa lavt, og hvor skulle de tage det fra under Arbejdsløshedsperioder? Vi have drøftet Arbejdsløshedsspørgsmaalet mange Gange i forrige Rigsdagssamling, og af Drøftelsen er det fremgaaet, at det er nødvendigt at træde til med Hjælp og Understøttelse til disse Folk, som lide under Arbejdsløshedens Tryk. Naar de